

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת במדבר תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת במדבר תשפ"ה – לחיות בקדושה בעולם מעורב טוב ורע

לא בא לי, אני הייתי רוצה להקטיר את הקטורת – לא. יש הלכה. יש השגחה של גילוי פנים. אוי ואבוי מי שלא יעשה מה שצריך לעשות. לא כל אחד עושה מה שהוא רוצה. ממלכת כהנים וגוי קדוש, להשראת השכינה.

"מי זאת עלה מן המדבר" – רואים את השבטים עם המשכן, כל אחד במקומו, כל אחד בדגלו, כל אחד בצבע שלו, כל אחד בכמות שלו, במיקום שלו. כולם צריכים לקום לפי פקודה מהשמים, צריכים לחנות איפה שצריך לחנות, לפעמים יום-יומיים, לפעמים המון זמן. הבאר הולכת אתם, ענני הכבוד – פלאי פלאים.

ובכל זאת, היצר הרע לא עוזב אותם – גם היצר הרע הפרטי, לכן יש אנשים שנכשלים במדבר ועד היום, וגם היצר הרע הכללי שנלחם בעם ישראל וגורם לחטאים גדולים, ובגלל זה אנחנו נתקעים במדבר ארבעים שנה, כשיכולנו תוך שלשה ימים להכנס לארץ, ויכולנו לרשת את הארץ בלי מלחמות. אבל בגלל מה שעשינו – נענשנו.

אז מצד אחד, פלאי פלאות של גילויים מהשמים, כל הזמן ה' אתנו במדבר. מצד שני, אוי ואבוי מי שחוטא – הפרט, הכלל, שבט שלם, הנשיאים. כל אחד ואחד יש לו את החשבון הפרטי שלו, ואת ההתכללות שלו בשבט שלו, וההתכללות עם כל השבטים – וכולם צריכים לעשות רצונו יתברך. איזה דור! באמת, אין כמו דור המדבר. ככה מביא ה'תנא דבי אליהו הקדוש, פלאי פלאים, פלאי פלאים!

בגאולה השלמה זה יחזור. מיד בהתחלה אולי לא, אבל בהמשך הוא יבטל את היצר הרע הפרטי והכללי, ואז לא תהיה מלחמה, לא תהיה מלחמה, יהיה זמן טוב לעבוד את ה' – תורה ומצוות ומעשים טובים, נבואה,

שבוע טוב! ערב טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת במדבר, ספר במדבר, ובשם ה' נעשה ונצליח! ננסה להבין קצת מהפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

טוב, קודם כל, ברוך שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה לפתוח את החומש החדש. בן אדם צריך להיות שמח על כל רגע שהוא זוכה לעבוד את ה' יתברך בתורה ומצוות ומעשים טובים. כל השאר הבל הבלים. הכל לא משנה, הכל עובר בחיים. אבל תורה ומצוות ומעשים טובים, זה פלא פלאים. אז על כל רגע שזוכים – לברך, לברך את ה' יתברך.

כן. הוא פותח פה בפרשה ופוקד לפקוד את עם ישראל, בלשון בני אדם: לספור אותם. מובן שיש דרך איך לספור, כי אסור לספור יהודים לפי ההלכה. הוא גם מזכיר את השמות של הנשיאים, מחלק תפקידים, מחלק איפה יעמוד כל שבט ואיך יחנו ואיך יסעו, כל חוק וסדר, מה שנקרא היום. הכל מסודר, מדויק. ציוויים מאת הבורא יתברך, שאנחנו כלום, מי אנחנו? אנחנו שום דבר. ה' נותן את ההוראות, ועם ישראל צריך לעשות.

הנה דוגמא חיה של משטר של גילוי פנים: ה' יתברך מתגלה, וכראוי לו נותן את ההוראות כמו שאומרים, למשה רבינו גם לאהרן, והוא מעביר את זה לעם ישראל, וכולם מבצעים, לא שואלים שאלות, לא מקשים קושיות, עושים מה שה' אומר. ואז יש את החותם, התורה אומרת שעם ישראל עשו מה שצוה ה' יתברך.

לא אמרו: 'קל לי', 'קשה לי', 'לא בא לי', 'כן בא לי', 'אני מבין' או 'אני לא מבין', 'זה כן נראה לי', 'זה לא נראה לי', 'לא מתאים לי', 'כן מתאים לי'. 'מה אני צריך עכשיו...? נניח איזה לוי יגיד: 'מה אני צריך עכשיו לסחוב את המשכן, את החלק הזה של המשכן?'

דבקות. ואז יגיע יום הדין הגדול. ואחר כך מי שבן העולם הבא, יזכה לעולם הבא.

זה המסלול, רבותי: הזמן הזה, העולם הזה – אחר כך ימות בן דוד – ואחר כך עולם הבא. פלא פלאים. אנחנו רואים שהתכנית, על אפס ועל חמתם של כולם התכנית של ה' יתברך מתבצעת. הוא משתמש גם בטובים וגם ברעים וגם במעורבבים לעשות את תכניתו, אבל כרגע בהסתתר פנים, הוא לא מתגלה לכלל האומה.

אז תפנימו מה זה משטר של גילוי פנים. זה רציני מאד. מכל אומות העולם, ה' יתברך בחר בעם ישראל. ועם ישראל היחיד שקיבל על עצמו את התורה, ולכן העולם קיים. ועכשיו צריך לקיים את כל זה, שזה לא קל בכלל, לא בפרט ולא בפלל. לחיות בקדושה בעולם שהוא מעורבב טוב ורע, זה לא דבר פשוט.

וכאן ה' יתברך מנהיג אותנו במדבר בגילוי, פלאי פלאות. והוא בוחר, ה' יתברך בוחר וקובע מי כל אדם, מי הנשיאים, מי שרי אלפים, שרי מאות, וכן הלאה, ומה התפקיד של כל אחד. זה לא שכל אחד עושה מה שהוא רוצה, אלא מה שמצווים עליו הוא עושה. פלא פלאות.

אבל ודאי שה' יתברך יודע איך הוא בוחר את השבטים, ואיך הוא שולח כל נשמה לשבט המתאים לו, ובתוך השבט: מי בראש, ומי הלאה, כן? ראש-תוך-סוף. כל דבר יש לו ראש, תוך, סוף – אז את כל הנשמות של אותו שבט, ומה התפקיד או התפקידים העיקריים של אותו שבט – הכל חכמה עליונה איך סופית שאין לנו בה השגה כלל. קצת יש לנו מהתורה, אם זוכים לפרד"ס התורה, פשט רמז דרש וסוד, ועוד גילויים שה' שולח לצדיקים, אז אפשר להבין יותר, להבין יותר: למה זה נראה ככה, למה שנים עשר שבטים ולא שלשה עשר ולא חמשים שבטים.

המספר שנים עשרה יש לו משמעות: שנים עשר גבולי אלכסון, שנים עשר פרצופים. מי שיודע קבלה מבין את הסוד יותר. גם הוא לא מבין הכל, לא, עדיין לא, לעתיד לבוא כן. אבל הוא יודע יותר את הסוד מאשר מי שלא זכה לענין הזה.

והענין של המנהיגות והשליחים: כל אדם בתפקיד שלו והשליחות שלו צריך לעשות בדיוק מה שאומרים לו – ולא רק בזמן שגניח שבט לוי צריך לפרק ולשאת את המשכן, כשהכהנים מפרקים ומכסים את כל הכלים ואת כל הענינים והלויים צריכים לסחוב אותם – אלא גם ביום-יום.

גם ביום-יום כל שבט יש לו את התפקיד שלו. במדבר זה עדיין בלוע קצת, כי אין שם יותר מדי מה לעשות – אוכלים מן, מקבלים מים, אין מה לטרוח יותר מדי, אין מה להלחם יותר מדי, אין מה לבנות יותר מדי. כמו שאומרים, פשוט לקבל פקודות ולעשות מה שאומרים, זה הכל. אחר כך כשנפנס לארץ ישראל כל

אחד יש לו את המקום שלו, את התפקיד שלו מפורט יותר, ברור יותר.

אז ה' יתברך בורא עולם מדהים, גם האומות וגם עם ישראל כל אחד בתפקיד שלו, פלא פלאים. רק צריך לשתף פעולה ולא לשמוע בכל היצר הרע הפרטי והכללי. לא כל הזמן עומדים בזה, לצערנו. בעזרת ה'... והמנהיגים שה' יתברך בוחר, איך הוא בוחר אותם? לפי מה? אומר רבי נחמן הקדוש זי"ע שיש לכל בן אדם נקודת מלכות. מי שצריך להשתמש בנקודת המלכות שיש לו, זאת אומרת, נקודת השליטה שיש לו, נקודת הניהול שיש לו על אנשים אחרים – צריך להשתמש בזה במדויק לשם שמים. זה לא דבר פשוט בכלל.

הרמח"ל הקדוש אומר זי"ע שהמנהיג צריך שתהיה לו נשמה כללית, שאם יש לו נשמה כללית, הוא ינצח את הסטרא אחרא, ואם לא – הוא יכשל. מה הסימן שיש לו נשמה כללית, או אחד הסימנים? שהוא יכול להבין את דעת כל סוגי הבריות, את זה אני אומר במלים שלי. הוא יכול להבין את הראש כמו שאומרים היום, של כל אחד – כי יש לו נשמה כללית, אז הוא יכול לקלוט אנשים שונים ומשונים. מי שיש לו נשמה פרטית, אז הוא יותר עם מי שדומה לו.

כן. אז גם את שורש הנשמה ה' קובע – בתוך נשמת אדם הראשון איפה שורש הנשמה שלך. ה' ברא אותך, הוא יודע איפה הוא שם אותך ולמה. אז ודאי למי שיש נקודת מלכות, מי שמנהיג את עם ישראל – צריך להיות מתוקן יותר, לא מתוקן פחות, שאז אוי לו אוי לדור.

בזמן שהמלך, למשל דוד המלך, אין כמו דוד המלך, או משה רבינו, אין כמו משה רבינו – עם כל זה, גם שמה לפעמים היתה טעות, ומשה שילם, ועם ישראל שילם, גם אצל דוד. לא הכל חלק. חלק יש רק אצל הבורא יתברך. בני אדם, הכי קדושים והכי מעולים, יש להם בחירה בין טוב לרע והם יכולים לטעות, יכולים לטעות. אבל יש להם סיעתא דשמיא, המנהיגים, המלכים, השרים, יש להם סיעתא דשמיא משמים – אבל יש גם דרישות, וצריך לעמוד בדרישות. זה רציני מאד.

אומר בעל הסולם הקדוש זי"ע, יש לכל אחד רצון לקבל לעצמו. בעולם התהו כל ספירה אמרה 'אנא אמלוד', אנא אמלוד', 'אני אמלוד', אני אמלוד' – זה רצון להיות מלך. זה לא רק רצון לקבל לעצמו, כמו שאומר בעל הסולם, זה רצון להיות מלך, לשלוט, להנהיג, לעמוד בראש. להבדיל, כמו שאמר ירבעם 'מי בראש?' הוא רצה להיות בראש, לא רצה שבן ישי יהיה בראש. אז יש את הנקודה הזו.

אומר בעל הסולם, המתוקן, האדם המתוקן, הוא מקבל על מנת להשפיע, הוא לא מקבל על מנת לקבל. אם הוא רק רוצה לבלוע את העולם ולקבל על מנת לקבל – הוא מקולקל, כי הוא בשינוי צורה, או

בהפכיות הצורה מהבורא יתברך, שהבורא יתברך לא מקבל כלום, הוא רק נותן. מבינים? זה דבר עמוק. החידושים האלה של בעל הסולם עמוקים מאד.

כן, אז 'אנא אמלוך, אנא אמלוך': המנהיגים צריכים שזה יהיה לשם שמים. כמובן, כל כלי צריך שפע כדי חיותו. אה, שפע כדי חיותו? – בסדר גמור. יותר מכדי חיותו, זו מתחילה להיות שאלה. ולכן המלך מותר בשמונה עשרה נשים, אסור להרבות לו נשים, וגם כסף וזהב וסוסים. שלמה המלך, החכם באדם, ידיד ה', אין כמו שלמה המלך, הוא חשב שלשם שמים הוא ירבה בהם והוא לא יפול – והיו"ד של "לא יִרְפָּה", היו"ד קטרגה עליו. שום י' ושום קוצו של י' לא יכולה להתבטל השליחות שלהם, האמת שלהם, כי זו תורת אמת אז אי אפשר לעשות מה שאתה חושב ולא יקרה כלום, לא. יש דין, יש דיין, יש בית דין, יש הכל.

תראו איך ה' מדקדק. הכל בדיוק. באמת זה מופלא, העולם מופלא, התורה מופלאה, הכל מופלא. סדר, ראש-תוך-סוף, "גִּבְרָה מַעַל גִּבְרָה שְׁמֵר", הכל מדויק.

אז ה' יעזור, כל אחד צריך לפשפש במעשיו, במיוחד אם הוא גם מנהל או ראש של איזה ציבור וכדו', אז עוד יותר. כמובן, ככל שכן אדם בעמדה גבוהה יותר, היצר הרע רוצה לטרוף אותו יותר, לא פחות. הוא רוצה לאכול מישהו גדול, לא מישהו קטן. גם על קטן הוא לא מוותר, אבל גדול – בטח, יוצא לו רווח גדול יותר, טעים יותר. ה' ישמור... האוכל טעים יותר, האוכל של היצר הרע.

ולכן לא מספיק שיש למנהיג שורש נשמה מתאים להנהיג. למשל, שאול המלך היה 'שאוּל' בענין של המלוכה. הוא לא היה צריך להשאר לעולמי עד במלוכה. אם הוא היה מולך כמו שצריך אז היה זוכה. הוא לא מלך כמו שצריך והוא נפל, למרות שהיה צדיק. דוד המלך, הוא בחינת 'מלכות', הוא לא בחינת 'יסוד', אלא בחינת מלכות – זה ראוי. זה מתאים. גם אצלו לא היה קל בכלל. היה צריך הרבה נסים ונפלאות, והבטחה של ה' יתברך.

אז לא לרוץ לראש. לא. לא לדרוש מעלות מעל מי שאתה. "מֵאֵד מֵאֵד הָיָה שֶׁפֶל רוּחַ, שֶׁתְּקוּת אֶנּוֹשׁ רָמָה" – אבל המנהיג צריך שתהיה לו גם שמינית שבשמינית של גאווה, כדי לשמור על המלכות. לכן דוד המלך היה אדום. שערות אדומות, זה בחינת דינים. אז אמרו 'מה? היתה בו בחינת רוצח?' אמרו חכמים: כן, אבל הוא היה הורג רק על פי סנהדרין, כשהיה יוצא למלחמות היה פועל לפי ההלכה, לא לפי מה שהוא רצה. אבל היתה לו את הבחינה הזאת.

אם המלך שפוף מדי, זה גם לא טוב. זה מה שהיה לשאול – "חִמַּל הָעָם עַל מִיטֵב הַצֶּאֱלָה", נכנס ללחץ בגלל ששמואל לא הגיע והקריב את העולה לפני הזמן, אז הוא לא שמע בקול ה'. אז היה חסר לו. אומרים

חכמים גם בקשר לשלמה המלך, שהקו ימין שלו היה מתוקן אבל קו שמאל שלו לא היה מתוקן, היה צריך להיות יותר תקיף, יותר גבור, לשים גבול, לנשים הנכריות וכו'.

אז תראו איזה פחד, פחד פחדים, פחד ה'. וכאן אנחנו רואים בפרשה איך ה' בונה את זה ראש-תוך-סוף, כל שבט, גם כל שבט איפה בדיוק הוא ממוקם. גם כל זה על פי הקבלה, על פי הסוד. ככה גם עכשיו, רק שעכשיו אנחנו לא רואים את זה. גם עכשיו בן אדם יכול לקבל עונש, אבל בגלל ההסתר פנים הוא בכלל לא יודע למה הוא מקבל עונש. לפעמים כן, אם יש לו זכות, אז הוא יכול לתקן. אם אין לו זכות, צריך לפשפש עוד ועוד עד שתהיה לו זכות.

כל אדם יכול להיות שתהיה לו זכות אם הוא עושה תשובה, אז תהיה לו זכות מיד. תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א – זו תשובה מעולה, בְּפֶרֶט, בְּפֶלֶל. זה מה שאנחנו צריכים להגיע אליו עכשיו בזמנים האלה, כדי שהגאולה תבוא בעזרת ה' ברחמים.

גם בן אדם בביתו, שהוא בחינת מלך בביתו – גם צריך שיהיה לשם שמים, גם צריך שיהיה מתוקן, ואיך הוא לוקח את השפע לעצמו, ואיך הוא נותן לבני ביתו? יש אנשים שנותנים שפע לאשה, לילדים, באהבה ושמחה. לפעמים נותנים יותר מדי, וגם זה יכול לקלקל. לפעמים נותנים פחות מדי, וגם זה יכול לקלקל. קו האמצעי. קו אמצעי, זה מה שמתוקן. יעקב אבינו היה מתוקן, קו האמצעי.

הרבה צריך להתבונן. הדברים עמוקים. החיים הם לא משהו סתמי. לפעמים אני שומע ששואלים אם יש חיים בכוכבים אחרים, 'כן, אם יש שם מים, אם יש שם את זה, אז יכול להיות שיש שם חיים' – כביכול הכל חומר, כביכול בני אדם, בעלי חיים, חיים פה או חיים שם, הכל ענין כימי, אם יש מים או אין מים, אם יש חמצן או אין חמצן...

הכל מדויק מאתו יתברך עד הפרט האחרון, עד האלפית של האלפית של האטום הכי קטן – הכל בהשגחה פרטית כל הזמן! על פי הדין, על פי התורה. זה לא על פי דמיונות של בני אדם.

לכן צריך להתעמק. בעזרת ה' שנזכה, ועל ידי ההתעמקות נהיה אנשים טובים, יראי שמים, נעשה רצונו יתברך! ובא לציון גואל במהרה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך בכל פרד"ס התורה, ונא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

ולצפות לישועתו יתברך בכל רגע! שבת שלום.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – הכנה לקבלת התורה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ב' סיון תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. אם אינך עורך חשבון נפש עמוק ואמתי כל הזמן – אתה בבעיה.
- ב. הגמש את כלי הנפש שלך, על מנת שתוכל בס"ד להתמודד באופן הנכון עם הפתעות הזמן.
- ג. מי שחי בטבע, יש לו נסיונות בדרגתו. מי שזכה לגילוי פנים, יש לו נסיונות בדרגתו.
- ד. התפלל לה' ית' שיתן לך חכמה, בינה ודעת אמתיים על פי התורה, על מנת שתוכל לעבוד אותו באמת!
- ה. ההכנה לקבלת התורה: 'דרך עץ החיים'.
- ו. חייבים לחזור למצב של "כאיש אחד בלב אחד", אין שום דרך אחרת, או על ידי בחירה או על ידי יסורים, ר"ל.
- ז. ככל שמתקרבת הגאולה אין לנו על מי להשען, רק על אבינו שבשמים.
- ח. הזהר מהמלכודת של היצר הרע הפרטי והכללי הגורסת: 'או הכל או לא כלום'!
- ט. ישנן מלכודות קשות רבות עד כי יבא שילה. לכן חدد מאד את חוש הביקורת, את השכל, את הרגש, את המצפון, את האמונה, ועסוק בתורה על מנת להתחדד ולהשתפר במלחמת היצר הפרטית והכללית!
- י. אם אתה מעוניין לדעת מה מחשבותיו ורצונותיו של ה' ית' – קרא כל יום פרק בספר הקדוש 'תנא דב' אליהו'.
- יא. חשוב לשים לב לא רק לתוכן של הדברים, אלא גם למי אמר אותם ולמה.
- יב. האדם חושב שיש לו אין ספור דרכים לבחור מביניהן. אך הוא טועה. יש לו רק דרך אחת: הדרך שלו עצמו, של שליחותו על פי התורה כמובן.
- יג. חבל שהאדם מתחיל להבין משהו רק כאשר הוא כבר מבוגר...
- יד. אם אתה לומד מכל דבר על עבודתו ית' – אתה בדרך הנכונה.
- טו. העולם הזה הוא הבל הבלים. השתמש בהבלים אלו על מנת לתקן עולם במלכות שד"י.
- טז. להקשיב. אנשים הפסיקו להקשיב, לזולתם, ואפילו לעצמם!
- יז. דע את מגבלותיך, כך תימנע מצרות.
- יח. דע את יכולותיך, אך אל תתגאה!
- יט. להוציא מהכח אל הפועל את יכולותיך – זו יכולת בפני עצמה. אם היא חסרה לך, עליך להתבונן מדוע.
- כ. לחשוב על תכניות, זה קל יחסית. להצליח להגשימם – זהו נס!
- כא. בכל פעם שאתה נפגע ממישהו – זהו סימן שהיה עליך קטרוג ודין, ועל ידי זה שתקבל את הפגיעה בהכנה, הדין ימתק בשרשו. כמובן, אין זה אומר שהפוגע נהג נכון! זאת כבר הבעיה שלו מדוע בחרו בו כשליח לצער את זולתו.
- כב. את התורה יש לקבל בשמחה, באהבה, ביראה בהתחברות פנימית עמוקה, כי התורה היא רצונו של ה' ית'.
- כג. אם אין תורה – אין תיקון!
- כד. גרוס הרבה תורה, כל יום. זה יזכך אותך, יקדש אותך, ויכניס לך הרבה אור אלקי בלב!
- כה. גרוס בכל פרד"ס התורה, וכל העולמות העליונים ילמדו עליך זכות! בס"ד.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בדבקות בתורה!

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ומקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וחג שבועות שמח, וכט"ס.**